

Verkligt möte på Forumhelg 9-11 okt 2009

Länge rådde osäkerhet om vi skulle få till ett "riktigt" möte tillsammans med kvinnor från Zimbabwe.

Efter mycket efterforskande och många telefonsamtal och mail visade det sig att det fanns flera kvinnor i olika vänförsamlingar i Uppsala stift. Nu gällde det att få besked om det gick att ändra i deras program och höra om de kunde komma och delta i vårt möte. 4 Zimbabwiska kvinnor och ett 10-tal svenska kvinnor möttes, unga, medelålder och äldre.

Vi inledde med en presentation där vi berättade om oss själva, vad vi gjorde, hur många barn vi hade m.m.

Vi började med att arbeta tillsammans med bibeltexten om Marta och Maria och funderade på om vi var mest Marta eller Maria och kom fram till att båda finns i oss. Självtänkte jag att Marta har haft för stor plats på bekostnad av Maria.

Den Zimbabwiska prästen lyfte fram Ester och Hanna från gamla testamentet som förebilder för oss. Att inte bry oss om vad andra säger och tycker om oss, utan stå upp för sanningen även om den är obekvämt vare sig det är till kungen eller någon annan. Att våga lyssna till vår inre röst, be och vara frimodiga, stå upp för det vi är och håller för sant och rätt.

De sjöng för oss och vi sjöng tillsammans, afrikanska sånger, i stämmor.

Efter fikapausen satt vi och målade vår farmor eller mormor, som vi minns henne. Vem var det? Vi samtalade om vårt ursprung och om hur vi som kvinnor kan stödja och hjälpa varandra. Vad fick jag med mig ut i livet? Bönen, tryggheten m.m. Vad saknar jag som behöver fyllas på tex. Frimodighet, glädje, tillit till Gud och människor.

Fantastiska bilder visades upp och vi påminde varandra om att aldrig glömma att Jesus måste få komma först i våra liv. Vi kan inte bara ge ut från vår från vår korg eller väska hela tiden. Vi måste fylla på för att ha något att ge ut.

Det blev ett spännande och inspirerande möte som vi får ta med oss och som ger mer smak.

Svårigheter som finns: att hålla kontakt med varandra eftersom varken datorer, telefon, banker och postgång fungerar på ett tillfredsställande sätt i Zimbabwe. Hur skall våra kontakter och möten kunna fortsätta?

Trots svårigheterna gläder jag mig åt att det blev ett "riktigt" och ett spännande möte.

Några tankar och intryck från

Anita Sääf